

PESEL:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

UNIwersytet Warszawski
Wydział Matematyki, Informatyki
i Mechaniki
Egzamin wstępny na studia II stopnia
na kierunku INFORMATYKA

20 września 2019 roku

Czas rozwiązywania: 150 minut

W każdym spośród 30 zadań podane są trzy warianty: (a), (b) oraz (c). W kratce przy każdym z wariantów należy odpowiedzieć, czy jest on prawdziwy, wpisując drukowanymi literami TAK albo NIE. W przypadku omyłkowego wpisu kratkę należy przekreślić i napisać jedno z tych słów po jej lewej stronie.

Przykład poprawnego rozwiązania zadania

4. Każda liczba całkowita postaci $10^n - 1$, gdzie n jest całkowite i dodatnie,

TAK	(a) dzieli się przez 9;
NIE	(b) jest pierwsza;
TAK	(c) jest nieparzysta.

Na stronach testu można pisać wyłącznie we wskazanych wyżej miejscach i jedynie słowa TAK oraz NIE. Pisać należy długopisem lub piórem.

Zasady punktacji

Kandydat zdobywa punkty „duże” (od 0 do 30) i punkty „małe” (od 0 do 90):

- jeden punkt „duży” kandydat uzyskuje za zadanie, w którym poprawnie wskazał prawdziwość albo fałsz każdego z trzech związanych z tym zadaniem wariantów odpowiedzi;*
- jeden punkt „mały” kandydat uzyskuje za każde poprawne wskazanie prawdziwości albo fałszu pojedynczego wariantu odpowiedzi. Oznacza to, że 3 „małe” punkty uzyskane w jednym zadaniu składają się na jeden „duży” punkt.*

Ostatecznym wynikiem egzaminu jest liczba

$$W = D + m/100$$

gdzie D oznacza liczbę „dużych”, a m liczbę „małych” punktów. Na przykład: 5,50 oznacza, że kandydat poprawnie wskazał w całym teście prawdziwość albo fałsz łącznie 50 wariantów odpowiedzi, w tym każdego z trzech wariantów dla pewnych pięciu zadań.

Zasadniczą rolę w ostatecznym wyniku testu mają punkty „duże”. Punkty „małe” zwiększają rozdzielczość, jeśli wielu kandydatów dostało tyle samo „dużych” punktów.

Powodzenia!

1. Szereg $\sum_{n=1}^{\infty} 10^{-n!}$

- (a) jest zbieżny;
 (b) ma sumę mniejszą od $1/9$;
 (c) ma sumę wymierną.

2. Funkcja $f: [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$ jest rosnąca. Wynika z tego, że

- (a) zbiór punktów ciągłości funkcji f jest nieprzeliczalny;
 (b) funkcja f jest ciągła poza pewnym zbiorem skończonym;
 (c) funkcja f jest różnowartościowa.

3. Ciąg wielomianów $P_n: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $n = 1, 2, \dots$ jest zbieżny do funkcji $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jednostajnie na każdym przedziale $[a, b] \subset \mathbb{R}$. Wynika z tego, że funkcja f

- (a) jest wielomianem;
 (b) jest nieograniczona na $\mathbb{R}$;
 (c) jest różniczkowalna w pewnym punkcie $x \in \mathbb{R}$.

4. A jest macierzą o 8 wierszach i 13 kolumnach, taką że $\dim(\ker A) = 5$. Wynika z tego, że

- (a) rząd macierzy A jest równy 3;
 (b) rząd macierzy A^T jest równy 8;
 (c) $\dim(\ker A^T) = 5$.

5. X i Y są przestrzeniami liniowymi nad ciałem $\mathbb{R}$, $f: X \rightarrow Y$ jest przekształceniem liniowym i układ wektorów $x_1, x_2, \dots, x_{10} \in X$ jest bazą przestrzeni X . Wynika z tego, że

- (a) układ $f(x_1), f(x_2), \dots, f(x_{10}) \in Y$ jest bazą przestrzeni Y ;
 (b) jeżeli układ $f(x_1), f(x_2), \dots, f(x_{10}) \in Y$ jest liniowo niezależny, to $\dim Y \geq 10$;
 (c) jeżeli układ $f(x_1), f(x_2), \dots, f(x_{10}) \in Y$ jest liniowo niezależny, to przekształcenie f jest różnowartościowe.

6. Niech r i s będą relacjami równoważności na A . Wynika z tego, że relacją równoważności jest

- (a) $r \cup s$;
 (b) $r \cap s$;
 (c) $A \times A \setminus r$.

7. Niech $\langle A, \leq \rangle$ będzie porządkiem częściowym, $f: A \rightarrow A$. Funkcja f ma punkt stały, jeśli

- (a) f jest funkcją monotoniczną;
 (b) f jest funkcją ciągłą;
 (c) A jest kratą zupełną i f jest funkcją ciągłą.

8. Dla dowolnej liczby całkowitej $n \geq 1$ podzielna przez 3 jest liczba

(a) $7^n - 1$;

(b) $8^{3n} + 1$;

(c) $2^{2^n} - 1$.

9. Jeżeli $A(x) = \frac{1}{1-x}$ a $B(x)$ jest funkcją tworzącą ciąg $\langle b_n \rangle$ określonego wzorem $b_n = n + 1$, to $C(x) = A(x) \cdot B(x)$ jest funkcją tworzącą ciąg $\langle c_n \rangle$ określonego wzorem

(a) $c_n = (n + 1)^2 - \frac{n(n+1)}{2}$ dla $n \geq 0$;

(b) $c_n = (n + 1) + \sum_{i=0}^n i$ dla $n \geq 0$;

(c) $c_n = \frac{(n+1)^2+1}{2}$ dla $n \geq 0$.

10. Każdy graf nieplanarny o n wierzchołkach

(a) zawiera podgraf $K_{3,3}$ lub K_5 ;

(b) ma co najmniej $3n - 5$ krawędzi;

(c) ma liczbę chromatyczną nie mniejszą niż 5.

11. Niech $P(B_1) = 2/3$, $P(B_2) = 1/3$, $P(A|B_1) = 1/8$, $P(A|B_2) = 1/4$. Wynika z tego, że

(a) $P(A \cap B_1) = 1/24$;

(b) $P(A \cap B_2) = 1/12$;

(c) $P(B_1|A) = 1/8$.

12. Rzucamy dwa razy symetryczną kostką sześcienną. Niech A oznacza zdarzenie, że w pierwszym rzucie wypadła szóstka. Zdarzeniem niezależnym od A jest to, że

(a) w pierwszym rzucie wypadła jedynka;

(b) w drugim rzucie wypadła szóstka;

(c) w obu rzutach wypadło to samo.

13. Niech h będzie wysokością (czyli największą liczbą krawędzi na ścieżce od korzenia do liścia) DFS-drzewa rozpinającego pewnego n -wierzchołkowego, spójnego grafu G , gdzie $n > 2019$.

(a) Jeżeli $h = n - 1$, to G jest grafem pełnym.

(b) Jeżeli $h = 1$, to G jest drzewem.

(c) Jeżeli $h = 2$, to G ma więcej niż jedną dwuspójną składową.

14. Niech funkcja $T_{a,b} : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}$ będzie określona wzorem $T_{a,b}(n) = aT_{a,b}(\lfloor n/b \rfloor) + n$ dla $n > 0$ oraz $T_{a,b}(0) = 0$, gdzie $a, b > 1$. Wynika z tego, że

(a) $T_{3,2}(n) = \Theta(n^{3/2})$;

(b) $T_{3,3}(n) = \Theta(n \log n)$;

(c) $T_{3,4}(n) = \Theta(n^{\log_4 3})$.

15. Bezkontekstowy jest język

- (a) nad alfabetem $\{0, 1\}$ składający się ze słów, w których liczba wystąpień cyfry 0 jest równa liczbie wystąpień cyfry 1;
- (b) $\{1^{n^2} \mid n \geq 1\}$;
- (c) $\{a^n b^n \mid n \geq 0\} \cup \{a^n b^{2n} \mid n \geq 0\}$.

16. Następujący problem jest rozstrzygalny:

- (a) Dana jest gramatyka bezkontekstowa; stwierdzić, czy generowany przez nią język jest skończony.
- (b) Dana jest deterministyczna maszyna Turinga M oraz słowo w ; stwierdzić, czy M akceptuje słowo w .
- (c) Dany jest język bezkontekstowy L nad alfabetem Σ reprezentowany przez gramatykę bezkontekstową; stwierdzić, czy $L \cap L^R = \emptyset$, gdzie dla $a_1, \dots, a_n \in \Sigma$, jeśli $w = a_1 \dots a_n$, to $w^R = a_n \dots a_1$, zaś $L^R = \{w^R \mid w \in L\}$.

17. Niech Ide będzie zbiorem identyfikatorów zmiennych, a $Loc = \{l_0, l_1, \dots\}$ będzie przeliczalnym zbiorem lokacji o zadanej numeracji. Niech $Env = Ide \rightarrow Loc$, $Store = Loc \rightarrow Z$, a $State = Env \times Store \times Z$, gdzie Z jest zbiorem liczb całkowitych. Wartością zmiennej $x \in Ide$ w stanie $(\varrho, s, n) \in State$ nazywamy liczbę $s(\varrho x) \in Z$. Znaczenie programów definiuje funkcja semantyczna $\mathcal{P}: Prog \rightarrow State \rightarrow State$ dana następującymi klauzulami semantycznymi:

$$\begin{aligned}\mathcal{P}[\text{init } x] (\varrho, s, n) &= (\varrho[x \mapsto l_n], s[l_n \mapsto 0], n + 1) \\ \mathcal{P}[\text{inc } x] (\varrho, s, n) &= (\varrho, s[(\varrho x) \mapsto (s(\varrho x) + 1)], n) \\ \mathcal{P}[\text{move}(x, y)] (\varrho, s, n) &= (\varrho[y \mapsto (\varrho x)], s[(\varrho x) \mapsto (s(\varrho y))], n) \\ \mathcal{P}[p_1; p_2] (\varrho, s, n) &= \mathcal{P}[p_2](\mathcal{P}[p_1](\varrho, s, n))\end{aligned}$$

W stanie po wykonaniu programu

`init x; init y; inc y; move(y,x); inc y`

- (a) zmienna x ma wartość 0;
- (b) zmienna y ma wartość 2;
- (c) zmienne x i y mają tę samą wartość.

18. Tabela T w relacyjnej bazie danych ma kolumny a, b, c, d, e. Wynika z tego, że

- (a) minimalna liczba kluczy tabeli T wynosi 5;
- (b) maksymalna liczba kluczy tabeli T wynosi 10;
- (c) jeśli reprezentacją zbioru zależności funkcyjnych tabeli T jest $\{a \rightarrow b, c \rightarrow ade\}$, to tabela T jest w trzeciej postaci normalnej.

19. Rozważmy instancję tabeli R o kolumnach A i B zawierającą tylko jedną krotkę $(1, null)$. Niepustą odpowiedź zwróci zapytanie

- (a) `SELECT * FROM R WHERE A=B`
- (b) `SELECT * FROM R WHERE A<>B`
- (c) `SELECT * FROM R WHERE A=B OR A<>B`

20. Niech będą dane węzły $x_0 < x_1 < \dots < x_n$ oraz rzeczywiste współczynniki $b_0, \dots, b_n$. Rozważmy funkcję

$$w_n(x) = b_0 + \sum_{i=1}^n b_i \prod_{k=0}^{i-1} (x - x_k).$$

- (a) Dla danego $y \in \mathbb{R}$, wartość $w_n(y)$ można obliczyć kosztem $O(n)$ operacji arytmetycznych.
- (b) Jeśli $b_0 = b_1 = \dots = b_n = 1$, to $w_n(x)$ jest funkcją stałą.
- (c) Jeśli $x_i = b_i = i + 1$ dla $i = 0, \dots, 2019$, to $w_{2019}(2) = 3$.
21. Dany jest program w Javie:

```
1 abstract class A{
2     public void m1() {
3         System.out.println("A");
4     }
5     public abstract void m2();
6     public abstract void m3();
7 }
8
9 class B extends A{
10    public void m1() {
11        System.out.println("B");
12    }
13    public void m2() {
14        m1();
15    }
16    public void m3() {
17        super.m1();
18    }
19 }
20
21 class C extends B{
22    public void m1() {
23        System.out.println("C");
24    }
25 }
26
27 public class Zad {
28     public static void main(String[] s) {
29         A ob = new C();
30         //ob.m1();
31         //ob.m2();
32         //ob.m3();
33     }
34 }
```

Po odkomentowaniu wskazanej instrukcji, skompilowaniu i uruchomieniu program wypisze:

- (a) znak C po odkomentowaniu `ob.m1()`;
- (b) znak C po odkomentowaniu `ob.m2()`;
- (c) znak C po odkomentowaniu `ob.m3()`;

22. Dany jest program w C++:

```
1 #include <iostream>
2
3 class A{
4 public:
5     virtual void m1(){
6         cout << "A" << endl;
7     }
8     void m2(){
9         cout << "A" << endl;
10    }
11    void m3(){
12        m1();
13    }
14    void m4(){
15        m2();
16    }
17    virtual void m5() = 0;
18 };
19
20 class B: public A{
21 public:
22     void m1(){
23         cout << "B" << endl;
24     }
25     void m2(){
26         cout << "B" << endl;
27     }
28     void m5(){
29         m1();
30     }
31 };
32
33 int main() {
34     A* p = new B();
35     // p->m3();
36     // p->m4();
37     // p->m5();
38 }
```

Po odkomentowaniu wskazanej instrukcji, skompilowaniu i uruchomieniu program wypisze:

- (a) znak A po odkomentowaniu `p->m3()`;
- (b) znak A po odkomentowaniu `p->m4()`;
- (c) znak A po odkomentowaniu `p->m5()`;

23. Rozważmy następujące reguły CSS:

```
#p {color: yellow}    /* reguła 1 */
p { color:red }      /* reguła 2 */
p .over {color:green} /* reguła 3 */
```

- (a) Reguła 1 jest bardziej specyficzna niż reguła 2.
- (b) Reguła 3 jest bardziej specyficzna niż reguła 1.
- (c) Reguła 2 i reguła 3 są tak samo specyficzne.

24. Następujący program w języku JavaScript

```
var c = (function() {
  var _C = 0;
  function change(p) {
    _C += p;
  }
  return {
    inc: function() { change(2); },
    val: function() { return _C; }
  };
})();
j = c;
console.log(c.val());
c.inc();
console.log(c.val());
c.inc(); j.inc();
console.log(j.val());
```

- (a) wypisze 0 w pierwszym wierszu;
- (b) wypisze 2 w drugim wierszu;
- (c) wypisze 2 w trzecim wierszu.

25. Ruter dostarczony przez dostawcę internetu ma dwa interfejsy Ethernet: zewnętrzny i wewnętrzny. Dostawca internetu przydzielił publiczny adres IP 80.60.70.40, a ruter przeprowadza translację adresów.

Komputer w sieci wewnętrznej o adresie IP 192.168.0.20 wysyła pakiet IP do internetu na adres 8.8.8.8. Wynika z tego, że

- (a) ruter zmieni adres źródłowy tego pakietu podczas przekazywania go do internetu;
- (b) ruter zmieni adres docelowy tego pakietu podczas przekazywania go do internetu;
- (c) docelowy adres sprzętowy ramki ethernetowej wysłanej przez komputer do routera będzie taki sam jak docelowy adres sprzętowy ramki wysłanej przez ruter do jego domyślnej bramy.

26. Poprawnym adresem IP komputera w podsieci 192.168.0.0/20 jest

- (a) 192.168.0.19
- (b) 192.168.0.0
- (c) 192.168.14.255

27. W systemie plików ext2 maksymalny rozmiar

- (a) pliku zależy liniowo od rozmiaru bloku logicznego;
- (b) grupy zależy liniowo od rozmiaru bloku logicznego;
- (c) partycji zależy liniowo od rozmiaru bloku logicznego.

28. Szeregowanie synchroniczne zadań w systemie operacyjnym

- (a) zapobiega marnowaniu czasu procesora;
- (b) wymaga od programisty podziału procesu na zadania o ustalonym maksymalnym czasie wykonania;
- (c) łatwo skaluje się na dowolną liczbę procesów.

29. Plik `file.txt` zawiera kolejne litery alfabetu. W wyniku wykonania programu w języku C

```
1 #include <fcntl.h>
2 #include <unistd.h>
3 #include <sys/wait.h>
4
5 int main ()
6 {
7     pid_t pid; int i; char buf[1];
8
9     for (i = 1; i <= 5; i++) {
10        switch (pid = fork()) {
11            case -1:
12                return -1;
13
14            case 0:
15                fd = open("file.txt", O_RDWR);
16                read(fd, buf, sizeof(buf));
17                break;
18
19            default:
20                wait(0);
21                return 0;
22        }
23    }
24    return 0;
25 }
```

- (a) powstanie 10 procesów potomnych;
- (b) każdy z procesów wczyta z pliku inną literę;
- (c) każdy z procesów potomnych będzie miał taką samą liczbę otwartych deskryptorów.

30. Algorytm uwierzytelniania wiadomości HMAC do obliczenia wyniku używa zawsze

- (a) pewnej dodatkowej funkcji skrótu kryptograficznego;
- (b) funkcji SHA-256;
- (c) wspólnego sekretu (klucza).